

Redacțiunea, Administrațiunea și
Tipografia:
BRAȘOVU, piața mare nr. 22.
Seișorii neînscrise nu se pri-
mesec. Manuscritele nu se re-
trimit.
Birourile de abonament:
Brașov, piața mare nr. 22.
Inserate mai primește în Viena
Rudolf Mosse, Haasenstein & Vogler
(No. 11), Heinrich Schölkopf, Alois
Herold, W. Dukes, A. Oppelt, J. Dan-
enberg; în Budapesta: A. V. Gold-
berger, Anton Mészáros, Károly Horváth;
în Frankfurt: G. L. Dohse; în Ham-
burg: A. Steiner.
Prețul inserțiilor: o serie
garzonă pe o coloană 6 or.
și 80 cr. timbru pentru o pu-
blicare. Publicări mai dese
după tariful și învoială.
Reclame pe pagina III-a o
serie 10 cr. v. a. sau 80 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI

ANUL II

„Gazeta” iese în fiecare zi
Abonamente pentru Austro-Ungaria
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
Pentru România și străinătate
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 franci, pe trei luni
10 franci.
Se prenumerează la toate ofi-
ciile postale din țară și la
afară și la dd. colectori.
Abonamentul pentru Brașov:
la administrațiune, piața mare
Nr. 22, etajul I: pe un an
10 fl., pe șase luni 6 fl., pe trei
luni 2 fl. 50 cr. Cu două lei în
casă: Pe un an 12 fl., pe
șase luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
Un exemplar 5 cr. v. a. sau
15 bani.
Atât abonamentele cât și
inserțiile sunt a se plăti
înainte.

Nr. 259.

Brașov, Vineri 25 Noembrie (7 Decembrie)

1888.

Brașov, 24 Noembrie v.

Luptele politice, ce le-au purtat Ungurii până la 1848 cu tendințele de centralizare și de germanizare ale guvernului austriac au fost pentru ei o eselență școlă politică. Ei și-au însușit toate și reținerile și apucăturile inamicilor lor de odinioară și, cum vedem, elevii întrecuți adă pe măestrii lor.

Ungurii au învățat în acele lupte politice să țină unii cu alții îndată ce este vorba de vrun interes specific unguresc; au învățat să ia focul unul delatului, întocmai ca bucățile de lemn puse grămadă și aprinse, lăzind astfel mișcarea politică cu mare șgomot și iuțelă în toate colțurile țerei locuite de Unguri; au învățat în fine a-și împărți rolurile așa, ca o parte din ei să apără, că voescă cu totu prețului pacea, storcându concesiuni de binele, alții se apară gata a proclama independența Ungariei de Austria, sprijinindu astfel pe cei dela putere în a storce concesiuni și privilegii; er conservatorii cu rolul lor fentalu-clericalu, stându în rezervă pentru casul unei străformări politice, ca dominațiunea să nu scape din mână unguresc.

Succesele parțiale câștigate în aceste lupte i-au încurajat a fi totu mai îndrăzneți, vedându din propia experiență, că audaces fortuna juvat.

Indrăsnela lor n'a cruțat până acuma decât armata. Și în contra aceștia începuseră să agiteze estremii mai anii trecuți, der cei mai înțelepți mulcomiră făcându-i atenți, că cercurile mai inalte suntu forte sēmțitore în trēba armatei.

Acuma se facu încercări a dobēndi pe cale diplomatică ceea ce n'a fostu consultu a se forța prin terorizare. Prilegiu la acēsta oferă cestiunea noului regulamentu pentru depunerea esamenului de oficeru în armata comună. Parola țilei e, că tinerii maghiari nu pot învăța nemșesce ca să potă depune esamenulu de oficeru, prin urmare să li se concēdă alu depune unguresce. Ministrulu de honveți le dādū însē să pricēpă că atunci voru pretinde asemenea ușurare și celelalte naționalități din monarhiă. Ministrul cu acēsta a atinsu o cōrdă forte simțitore a șoviniștilor maghiari credēndu, că acēsta îi va face să renunțe deocamdată la pretensiunea lor, cu tōte că bine scie, că dumnea-lor nu le place a fi asemenea altora și moru după privilegii și stări excepționale; der s'a înșelatū de astādātă și elū.

Șoviniștii maghiari și-au pus carulū în petri și necum să renunțe, se gāndescū acum cum ar putē paralisa și aici egala îndreptățire cu apucături șirete. Nu numai unulu dintre dēnșii și-a arātāt meșteșugulū de a suci și rēsuei ori ce lucru. Intre acești mulți celū mai iscusitū este Horvath Gyula, spiritulū tutelaru alū

micilorū proprietari din Ardēlu. Acesta sare acum în apērarea causei tinerimei maghiare, care cere a fi scutitā de învățarea limbii germane, într'unu articulu de fondū apărutū în foia patronului sēu, în „Nemzet”.

După ce accentuează cătu de bucurosū aducū Ungurii tōte jertfele pentru apērarea țerii și că acuma suntū gata a-și jertfi jūnimea inteligentā și pentru serviciulū de doi ani, Horvath trece la adevēratulū scopū alū articolului sēu, care este de a dovedi, că Ungurii potū pretinde să facu tinerii maghiari esamenulu de oficeru în limba maghiară, fără să aibă dreptu tinerii nemaghiari a pretinde din parte-le să-lū facu și ei în limba lorū maternă. Ba Horvath se opune cu tōtā tāră chiar și cugetului unei asemenea egalități de dreptū, prin care, după el, s'ar introduce în armata comună numai *veleitățile* naționalităților, cari suntū acasă *cețățeni de a doua mână*.

Harpia maghiarisării își întinde der ghiarele până și în sinulū armatei comune după tinerii nemaghiari, temēndu-se ca nu cumva să-i scape din sinulū singurū mântuitorū alū „națiunei politice”

Horvath se indignēză când se gāndesce, că limba maghiară să fiā degradatā în armata comună, ca și celelalte limbi negermane, la rolulū umilitorū de *simplă limbă de regimentū* și pretinde ca tinerii nemaghiari, cari nu vorū putē depune esamenulu nemșesce, să fiā datorū a-lū face în limba maghiară. Adecă tinerii maghiari, ca să-lū potă face, să nu fiā constrinși a învăța o limbă străinā; er tinerii nemaghiari, ca să se sustinā prestigiulū limbii unguresc, — abstragere făcēndū cu totulū dela scopulū esamenului — să fiā constrinși a-lū face într'o limbă străinā!

Spre a motiva acēsta dreptate, egalitate și frățietate eclatantă unguresc, Horvath aduce ca argumentū: paritatea celorū două jumētăți ale monarchiei dualiste; apoi că limba ungurescă este limbă a statului; că în Ungaria acei tineri, cari au dreptū la voluntariatū, trebuie să scie unguresce, căci învață în tōte institutiile.

Pe basa parității mai trebuia să pretindā Horvath: că precum fiecare oficeru din armata comună trebuie să scie nemșesce, așa trebuie să scie și unguresce; ba de-orece limba germană în Austria a încetatū de a fi limba statului și așa în tōtā monarhiă nu este decâtū o singurā limbă a statului, cea unguresc, putea să pretindā că oficerii din armatā nici nu trebuie să scie nemșesce, ci numai unguresce.

Acēsta ar fi fostū celū puținū logicū.

Despre Croați a uitatū Horvath a face vre-o amintire, deși aceștia asemenea arū avē unū soiu de limbă a statului. Crețū'a ore că este inoportunū a trage în discursiune și pe Croați?

Cu limba statului stāmū toc-mai așa ca și cu „națiunea politică ungurescă”. Cea dintāiu o vorbescū din 17 milioane de cețățeni numai 6 milioane, er cea din urmă o facū din 17 milioane erāși totū numai 6 milioane.

Pecatu, că patrioții noștri privilegiați, fiindū numai singuri în dietă și putēndū face ce vreau nu votēză și nu decidū: că datoriile statului nu suntū datorii, ci pretensiuni și că avemū atātū bani încātū nu scimū ce să facemū cu ei!

Învățarea limbii unguresc în școle asemenea este unū iōrte slabū argumentū. Der ore Ungurii nu învață toți în tōte institutiile lorū, nemșesce? Pentru ce nu sciu der nemșesce? Pōte pentru că nu le place a învăța, bună-ōră ca Romānilorū, cum a enunțatū înțeleptulū procurorū Cserna în Aradū.

Alții să scie, căci învață, er ei să nu scie căci învață? Din aceeași supoșițiā două conclusiuni diametralū opuse?

Cu argumentațiunile sale în favōrea micilorū proprietari unguri ardeleni cu ocașiunea rescumpărării regalilorū fi-va, credemū, mai norocosū Horvath Gyula. Căci în sfera acēsta va avē mai multā trecere vechia practicā: „*stat pro ratione voluntas!*”

Serbarea pentru Baudin în Paris și manifestațiunile din Nevers.

Temerile, ce esistau mai ales în afară din Franca, că cu ocașiunea serbării dela 2 Decembrie în amintirea lui Baudin se vorū întēmpla turburări în Franca, pōte chiar revoluțiā, au fostū zadarnice. Din streinătate sosiseră telegrame, ca să se telegrafizeze din Versailles despre decursul serbării, probabilū pentru că se credea, că în Paris nu vorū mai funcționa oficiile telegrafice. Etā, după rapōrtele foilorū din Viena, cum a decursū serbarea:

Boulangiștii, declarāndū că diua liberării încă n'a sositū, au lipitū pe colțurile stradelorū placate, prin care îndēmnā poporul a nu lua parte la acēstā serbare oficiōsă sub actualulū regimū, care voesce să aibā o revoltā și apoi sub pretextū, că mântuesce republica, să decembrizeze Parisulū. Acestū apelū cătrā cețățeni, în care Baudin e numitū eroulū, care a muritū pentru libertate, republicanulū și patriotulū, și dușmanulū oricārei dictaturi, sfātuesce pe cețățeni să resiste ori-cārei provocări. Dēcā se vorū nasce turburări pe strade, e responsabilū guvernulū. „Onorați pe Baudin, care a muritū pentru republică. Der poporulū parisianū n'are nevoie să ia parte la o procesiune organizatā de guvernū, spre a dovedi, că capitala Franciei a rēmasū orașulū libertății și alū revoluțiunii. Trāiascā Franca, trāiascā republica și liga acțiunii republicane!”

Guvernulū din parte-i fluase întinse mēsuri pentru tōte casurile. În tōte punctele importante erau aședate despărțeminte tari de poliști. Armata era consemnatā. Der domnindū ordine și fiindū liniște, n'a fostū nevoie de nici o

intervenire a puterei armate. În timpul procesiunii s'au auditū strigāte de „Trāiascā Boulanger!” la care s'a răspunsū strigāndu-se „Trāiascā Republica!” Numai stēgultū roșu a fostū interdișt, încolo erau corōne, embleme, insemne și alte stēguri. Numai studenții și lucrătorii făcū gurā, celelalte grupuri tăcū. Lucrătorii cāntau și strigau „Trāiascā republica! Trāiascā comuna!” Alții din publicū strigau „Trāiascā Boulanger!” er din procesiune se respundea de cătrā studenți mai alesū „Josū Boulanger, josū dictatorulū!” Studenții cāntarā marsileza și marșulū lorū cu refrenulū „Scuipați pe Boulanger!” Inaintea casei lui Rochefort, lucrătorii și studenții strigarā „Josū Rochefort!” și apoi începurā să fluere. Pe dinaintea caselorū unde se aflau inscripțiuni cu „Trāiascā Boulanger!” cāntau unū cāntecū batjocoritorū. O-ōră a ținutū defilarea procesiunii. Boulangiștii dicitū, că n'au luatū parte la ea decâtū abia 1200 omeni, er foile guvernului dicitū, că au fostū 25,000, raportorii streini socotescū numērulū la 50,000.

Din strada Lepic până la cimiterulū din Avenue erau aprinse lămpelē de gaz. Inaintea erantului, unde e aședatā statua de gipsū a lui Baudin, s'au ținutū vorbirī și la picioarele statuei s'au depusū corōne. Unū grupū de lucrători, ridicāndū mână spre statuā, strigā: „Ți jurāmū Baudin, că vomū apēra republica și vomū muri pentru ea ca și tine!” Au rēsuntū și strigări „Trāiascā Boulanger! Josū hoții!” Aci defilarea procesiunii a duratū erāși o-ōră. Dincolo de Sena, studenții cari se'ntorcū strigāndū „Scuipați pe Boulanger!” au fostū întâmpinați cu strigări „Trāiascā Boulanger!” S'a nāscutū apoi încērare, poliția a făcutū mai multe arestări. Atāta a fostū tōtā turburarea. Foile boulangiste și monarchiste își batū jocū de nesuccesulū serbării — cum dicitū ele — organizatā de guvernū.

Pe când se petreceau acestea în Paris, în Nevers era Boulanger obiectulū unei ovațiuni. Cu tōte mēsurile ce le luaserā autorități, n'au pututū împedeca, ca generalulū să fiā primitū la garā de o mare mulțime de omeni cu strigări „Josū Floquet! Josū Ferry! Jos hoții!” de unde fū condusū până la hotelū. Sēra a fostū banchetū, la care Boulanger a ținutū o vorbire. Generalulū dīse, că lui Napoleon III nu i-s'ar imputa pōte nimicū, dēcā ar fi luatū pe poporū ca judecatorū între sine și contrarii sēi, în locū de a proscri și a desființa libertățile cele mai esențiale. Sunt nebuni cei cari voescū regimuri autoritare, căci totū artū trebui să se întōrcā la liberalismū. Generalulū are încredere în poporū și în libertate, căci elū vrea o republică națională, în care poporulū nu numai să-și esprime dorințe, ci să și le și realizeze. Boulanger dīse, că nu voesce dictatura și celū ce-i imputā acēsta, insultā poporulū francesū, care nu vrē să se 'ntōrcā la 1851, ci la 1789. Tēra simte trebuința de a se cruța banii ei, d'a se suprima nepotismulū, risipa, abuserile și înșelătoriile; simte necesitatea d'a apēra Franca în contra periculelorū și amenințārilorū unei nouē alianțe triple, cum a fostū și acum 100 de ani. Acelașū entuziasmū pentru libertate pōte nasce încă odatā eroi și sēmēntelū dela cețățeni din tōte clasele — continuā

Boulanger — așa că simțu' bătându inima Franciei. Dacă am ambițiunea a juca rolul în țară, nu o am pentru ca s'aducă un regim despotic, care ar in-sufia numai speranțe în revanșe și eliberare, dăr ar sfârși erăși cu perderi, ci ca să ajutăm Franciei a'și elupta toate drepturile sale, care vor realiza toate speranțele sale. Boulanger se exprimă pentru descentralizare, pentru libera administrare a țării prin alegerea funcționarilor. Republica, ce voesce el și amicii săi a o întemeia, e republica libertății, a onoarei și a muncii. Pentru a-o întemeia, revisuirea e cel mai potrivit mijloc; o constituțiune lucrată și primită de întregul poporul. Peste câteva luni, țara își va face cunoscute dorințele sale. Atunci va fi timpul a întemeia republica națională, care va avea opt milioane de voturi pe partea sa.

În același timp câți-va deputați au ținut totuși în Nevers o adunare antiboulangistă. Aci a fost acuzat Boulanger de tendințe cesariste. S'a primit o rezoluțiune, prin care se înfierează nusuințele plebescitare ale generalului „trădător” și toate încercările d'a se stabili dictatura, precum și falsii democrați, cari se află în suita plagiatorului lui Bonaparte.

Rocheport dăce în „Intransigeant”: Floquet (ministrul președinte) n'a promis o manifestațiune în Paris, dăr ea a fost în Nevers (făcându alusiune la ovațiunile pentru Boulanger).

SCRILE ȚILEI.

† Paul Dunca de Sajo, a căruia în-cetare din viață (în 1 Decemvre a. c.) am anunțat-o în numărul penultim al fôiei noastre, a fost unul din brés-la vechilor funcționari, cari au iubit poporul lor și prin diligență și zel neobosit au stăruit a înainta binele lui obștesc. Răposatul, fiu al preotului Dunca din Orșova, s'a născut în 1800, a absolvat de cu vreme studiile juridice în Clușiu și a înaintat iute în noua sa carieră de funcționar inaugurată la Târgul Mureșului. La 1848 îl vedem figurându între secretarii adunării naționale de pe Câmpul Libertății din 3/15 Maiu. După revoluțiune Dunca s'a dedicat cu totul muncii liniștite pe tărâmul justiției, ajungându la 1861 consilier la guvernul transilvan, unde se alăturase la vederile moderate și conservative ale altor doi colegi ai lui. Paul Dunca a fost membru fondator și activ al Asociațiunii și a luat parte la toate întreprinderile folositoare pentru înaintarea materială și morală a poporului român. — Adresăm în tristă-tatei familiei a răposatului viuele noastre condolențe!

Înmormântarea fericitului Paul Dunca s'a făcut în 3 Decemvre în Sibiu, oficiându Rvdss. d-ni canonic A. Vestemeanu și I. M. Moldovanu, cari au venit dela Blășiu împreună cu Clrss. d-nu Dr. Augustin Bunea; apoi P. O. D-nu protopop V. Russu cu alți doi preoți și un diacon. La mormânt a rostit d-lu Dr. A. Bunea o cuvântare funebrală, ér d-lu asesorul consistorial Zaharia Boiu a vorbit în numele comitetului Asociațiunii transilvane.

† Ioan Fekete Negruțiu. În timp de 5 zile neîndurata mörte a răpit din mijlocul nostru un șir de bărbați de frunte. După Stănescu și Dunca cosa timpului a atins pe mult veneratul și stimatul canonic din Blășiu Ioan F. Negruțiu. Cine din generația mai vechiă, și cine dintre nenumărații tineri, cari au cercetat iustitutele din Blășiu, nu și aduce aminte de figura simpatică, binevoitoare întotdeauna veselă a răposatului canonic Negruțiu? Cine din câți l'au cunoscut n'au avut oca-siune să se convingă de nobleța inimei, ospitalitatea și iubirea de jertfă a ace-

tui bărbat, care era în totdeauna gata a încurajia ori-ce întreprindere bună și folositoare și care, unde numai putea, ajuta el însuși din mica sa avere? Casa canonicului Negruțiu a fost un adevărat asil al tinerimei binesimțitoare române în timpuri viforose, ca la 1848 în Clușiu, pe când era protopop, nu mai puțin ca și mai târziu în timpuri liniștite.

Ioan F. Negruțiu se bucura în urma acestor nobile însușiri și a zelului lui pentru binele obștesc de-o frumoasă popularitate. El a luat parte și la luptele naționale dela 1848 încôce. A servit 48 de ani cu credință biserice și națiunii sale. În veci neuitată fiă memoria lui în mijlocul nostru!

Am mai primit un anuț de mörte și dela Cancelaria Negruțiu din Gherla cu fotografia răposatului canonic. Acest anuț se termină cu cuvintele: „Decim de nepoți, pe cari v'a crescut și sutim de tineri, pe cari v'a adăpostit — rugați-vă pentru sufletul părintelui și sprijinitorului vostru!”

„Kolozsvár”, vorbindu erăși de afacerea Steinacker, dăce în un articol de fond, că conducătorii politicei unguresc facu foarte bine când procedu în un mod atât de sever, așa dăcându în mod statură, față cu „inimici statului”, căci aceștia, îndată ce voru vedea că au a face cu omeni energici, își voru cere iertare. Liberalismul și indulgența Ungurilor i-au făcut pe aceștia cutezători, încât s'au creștut tar și curgiosi, vedându că sunt lăsați să-și jöce mendrele negenați. Propune dăr să ia învățu Ungurii din casul cu Steinacker și să nu fiă mai mult liberali față cu „agitatorii” naționalităților, ci să facă cu ei așa, cum au făcut cu Steinacker.

Petrecania bună agitatorilor unguri! Dăr să nu uite reptila din Clușiu, ca n'au crescut toți la Dobrișin și că nu toți sunt secretari ai camerei comerciale din Pesta, ca Steinacker.

Duminea trecută și-a luat fostul deputat Steinacker rămas bun dela alegătorii săi din Cisnădiă. Comitetul central al comitatului Sibiu va avea ședință în ziua de 7 Decemvre, în care se va stabili timpul pentru noua alegere de deputat în locul lui Steinacker.

În Nr. 244 al fôiei noastre s'a dăst la acest loc, că în Făgăraș s'a ivit pojarul, scarlatina și difterita și că șola evangelică s'a și închis pentru câteva zile din cauză, că băiatul învățătorului a murit de pojar. Ađ primim o rectificare dela medicul comitatului d-lu Dr. Stefan Popu. D-sa ne spune, că scirea de mai sus, împrumutată din alte foi, n'eu basată pe adevăr. În Făgăraș s'au ivit ca și în alți ani casuri de pojar, scarlatină și difterită, dăr nu în mod epidemic; nici șola evangelică de băieți n'a fost închisă, ci ivindu-se în familia învățătorului Roszler un cas mortal de scarlatină, clasa ce se afla în acea casă a fost mutată de acolo și de aceea numai o singură d'i s'au întrerupt prelegerile.

„Telegraful Român” din Bucuresci spune, că în ziua de 20 Noemvre s'a înființat acolo o nouă societate, care și-a luat frumosul nume de Societatea Sarmisegetusa. Această societate este formată din Români neoși de dincôce de munți și are de scop ajutorul reciproc.

În Deșiu s'au ivit vërșatul și difterita, din cauza cărora toate șolele s'au închis pe trei săptămâni. În ultimele zile au murit de aceste böle 2 inși și sunt mulți atinși de aceste böle.

Din Lugoș se comunică, că marele complex de păduri dintre Forăzești și

Ploien stă în flacări. La 2 Decemvre ardeau deja vr'o 500 de jugere. Administrația forestieră își dă toate silințele să pună capăt incendiului.

În Birchișiu s'au bolnavit de vërșat până la 20 Noemvre n. 40 persoane, dintre care 1 a murit, 2 s'au însănătoșat și 37 au rămas în tratare medicală.

În Poiana starea sanitară nu e tocmai favorabilă. În Noemvre st. n. s'a urcat numărul bolnavilor la 300, dintre cari 22 au murit, 203 s'au însănătoșat și 75 au rămas în tratare medicală.

În 7 Decemvre se va pertracta înaintea curții cu jurați din Clușiu procesul de presă intentat de redactorul lui „Ellenzek”, Bartha Miklos, contra lui Korbuly Jozsef, redactorul lui „Erdelyi Hirado”, pentru calumnia și vătămăre de onore.

Corul vocal din Dobra va da o producțiune împreună cu elevii șolei capitale de acolo Marți în 29 Noemvre 1888 st. v. în memoria Marelui Arhiepiscop Andreiu, în sala hotelului „la Husar”. Inceputul la 8 ore s'era. Oferte maritimose, în favorul corului și al bibliotecii șolare din loc, se primesc cu mulțămă și se voru cuita pe cale publică. Comitetul. Programa: 1. „Imn” executat de corul bărbătesc. 2. „Cuvânt ocașional” rostit de d-lu Iosif Morariu. 3. „Rugăciune” și „Tabăra din Dumbrava roșă”, cântări în 2 voci, executate de elevi. 4. „Paul de Nola”, poezie de G. Coșbuc, declamată de d-lu G. Bontos. 5. „Psalmul 149” de C. G. Porumbescu, executat de corul bărbătesc. 6. Din „Povestea vorbeii” de A. Panu, declamațiune de d-lu V. Milencovicu. 7. „Românul” și „Mersu victorios”, cântări în 2 voci, executate de elevi. 8. „Detunată”, cor de E. Neiedly, executat de corul bărbătesc. 9. „Sentinela română”, poem istoric de V. Alexandri, declamat de d-lu Ios. Morariu. 10. „Cântec de unire” de W. A. Mozart, executat de corul bărbătesc.

Rezolvarea afacerii Strossmayer.

Afacerea Strossmayer este în fine terminată. Curia papală a hotărît și Papa Leo XIII a și comunicat deja guvernului unguresc, că episcopul Strossmayer este absolvat de ori ce pedepsă și-și exprimă totodată dorința, ca prin această să se considere întreaga afacere ca încheiată.

De sine se înțelege, că presa ungurescă, care cerea imediata suspendare a episcopului, a rămas opărită. Etă ce scrie în privința această „Ellenzek” dela 4 Decemvre:

În palatul renumitului episcop dela Diacovaru s'a restabilit liniștea și activitatea. Episcopul Strossmayer erăși își guvernă în liniște provincia sa bisericească, își exercită grozava sa putere de domnitor și corespondă cu somitățile lunei slave și catolice. Și acum are o întreagă cetă de secretari constător din preoți tineri, cari au crescut în seminariul înființat de el și sub inspecțiunea lui.

Se vede, că dojana dela Belovars a dat cu totul uitărei și dacă vede o mulț voia cea bună a episcopului și a celor din jurul lui, nici nu pöte presupune, că situațiunea lui Strossmayer a fost mai adineori în pericolul serios.

Dacă ar fi atârnat numai dela guvernul unguresc (vedu asta-i asta! — Red.), Strossmayer de sigur ar fi fost silit să se ștergă din numărul episcopilor său să se retragă în mănăstire. Pe un episcop însă numai Papa pöte să-l clintescă dela locul lui și din astă

cauză afacerea Strossmayer a trebuit să se așternă înaintea Papei și răsturnarea lui s'a așteptat să vină din Vatican, înaintea căruia și guvernul unguresc este dator să-și plece capul, fiă el ori cum ar fi (vedu, și asta-i asta! — Red.). Leo XIII printr'o scrisore a provocat pe Strossmayer, ca să în persoană, să în o declarațiune făcută în scris să-și explice cum stă lucrul cu casul dela Belovar, dăr mai vërșos cu telegrama trimisă la Kiev.

Strossmayer, provocându-se la etateea lui înaintată, s'a escusat, că nu pöte să mērgă la Roma, unde din incidentul jubileului Papei făcuse deja o călătorie și așa-dăcându încă nici nu s'a recreat în urma oboselei acestei călătorii. A declarat apoi, că numai celei mai rău voitore calumnii este a se atribui suspiciunea, că el n'ar fi cel mai leal credincios al Regelui Francisc Iosif, care este un protector atât de mare al bisericei unite.

Despre telegramă, foarte scurtă mențiune a făcut în scrisore adresată Papei. Numai atata a scris, că serbările dela Kiev au putut să intereseze pe întregă creștinătatea, fără deosebire de secte și confesiuni; mai vërșos însă au putut să intereseze pe marea familie slovacă de popor. Din asta cauză s'a creștut, că are dreptul, ba chiar și datorința a face cunoscut comitetului arangiator, că aderă la acele serbări. Din cauză unei simple telegrame a lui, nu pöte fi trasă la răspundere pentru anumite toaste și vorbiri, rostite contra monarhiei austro-ungare și cari, natural, au avut de efect desaprobaria domnitorului.

Strossmayer are mulți inimi în Roma, dăr are și amici credinciosi. În genere, episcopul de Diacovaru este privit în Roma ca un pontifex maxim al Slavismului, de care nu te poți atinge, fără ca să nu vatem prin această pe un popor mare și pură credincios bisericei. Leo XIII, care almintea totdeauna s'a numărat între amicii lui Strossmayer, din astă punct de vedere a socotit lucrul, și de o parte considerându, că se mărturisește a fi cel mai credincios serv al regelui Francisc Iosif, ér de altă parte pentru ca credinciosii Croației și Slavoniei să nu se simtă ofensați în sentimentele lor interne: Papa a hotărît să considere incidentul dela Belovar ca încheiat și față cu episcopul de Diacovaru să nu facă nici un pas dojenitor.

Voci unguresc despre Tisza și guvernul său.

La legea privitoare la răscumpărarea regaliilor s'a adaus un articol separat prin care ministrul de interne se declară ca cel mai înalt judecător asupra propriității singuraticilor. „Egyetemes” dela 2 Decemvre vorbindu despre acest caracteristic articol, adresându-se către puternicii dela guvern, dăce între altele:

„Ce mai este ore sfânt și inofensabil înaintea acestor omeni? Ei atacă libertatea cetățenilor, se ating de proprietatea singuraticilor, sancționează imoralitatea, se aliază cu falsificatorii de diplome, fac speculațiuni cu distincțiunile oferite de coronă, și toate acestea le fac numai pentru ca să pötă rămăne la guvern, numai pentru ca puterea să pötă rămăne în mâna lor. Din pas în pas merg mai departe, totu cu mai puțin sentiment de rușine se dimit la fapte rușinose și nu-mustră nici conștiința, nici bărbăția.

„Acum aruncă de pe corabia lor instituțiunile și principiile fundamentale ale justiției, de pe acea corabă, ale căreia pânze nu le-a doborât viforul, ci numai pe de margini au fost gaurite de cloțani.

„Acest articol (înțelege articolul de lege memorat mai sus) va caracteriza pentru mult timp epoca de as-

Brassó vármegye alispánjától.

Sz. 11198—1888

Hirdetmény.

Brassó vármegye törvényhatóságának közigazgatási árva és gyámhatósági valamint mérték hitelesítő hivatalainál az 1889 évben szükségeltető, mintegy 415 köbméter száraz bük tűzifa szállításának biztosítására f. évi december 10-én délelőtt 9 órakor a vármegyei alispáni hivatalban zárt levelű ajánlati versenytárgyalás fog tartatni.

Versenyezni kívánók felhivatnak, 52 frt. bánatpénzel ellátott, lepecsételt írásbeli ajánlatukat fentti nap és óráig az alispáni hivatalnál benyújtani.

A szállítási feltételek mai naptól kezdve a hivatalos órákban az alispáni kiadó hivatalnál betekintheők.

Brassó, 1888 november 28-án.

Roll Gyula,

196,2—1

kir. tan. alispán.

Sz. 11199—1888

Hirdetmény.

Brassó vármegye törvényhatósága központi, árva és gyámhatósági, valamint a mérték hitelesítő hivatali helyiségekhez és a katona csapatkórházhoz tartozó fűtők és kéményeknek az 1889 évre leendő takarosításának biztosítására f. évi december 10-én d. előtt 11 órakor zártlevelű ajánlati verseny tárgyalás fog tartatni, melyre versenyezni kívánók oly megjegyzéssel hivatnak meg hogy 5 frt. bánatpénzzel ellátott és lepecsételt írásbeli ajánlatukat melyben az alispáni hivatali helyiségek, a katona csapatkórházi épületek és a mérték hitelesítő hivatali helyiségekhez tartozó kéményseprői munkákra, külön külön ajánlat teendő, fentti nap és óráig az alispáni hivatalhoz adják be.

A részletes feltételek mai naptól kezdve a hivatalos órákban az alispáni kiadó hivatalnál betekintheők.

Brassó, 1888 november hó 28-án.

Roll Gyula,

197,2—1

kir. tan. alispán.

Sz. 11200—1888

Hirdetmény.

Brassó vármegye törvényhatósága szolgálja személyzete részére az 1889 évben szükséges ruha illetmény szállításának biztosítására f. év december 13-án d. előtti 9 órakor az alispáni hivatalnál zárt levelű ajánlati versenytárgyalás fog tartatni. — A versenyezni kívánók felhivatnak 80 frt. bánatpénzzel, posztó és nyári kelme mintákkal felszerelt lepecsételt írásbeli ajánlataikat a fentti nap és óráig az alispáni hivatalnál benyújtani.

A szállítandó öltöny darabok következők:

2	darab	köpenyeg
5	"	attila
6	"	kabát
5	"	nadrág (magyar)
6	"	pantalon
11	"	mellény
22	"	nyakraváló
11	"	sapka
11	"	nyári öltöny.

A szállítási feltételek mai naptól kezdve az alispán kiadó hivatalnál betekintheők.

Brassó, 1888 november 28-án

Roll Gyula,

198,2—1

kir. tan. alispán.

Sz. 11201—1888

Hirdetmény.

Brassó vármegye törvényhatósága szolgálja személyzete részére az 1889 évben szükségeltető 11 pár csizma és 11 pár czipő szállításának biztosítására f. évi december 11-én délelőtt 9 órakor az alispáni hivatalnál zárt levelű ajánlati versenytárgyalás fog tartatni. A versenyezni kívánók felhivatnak, 20 frt. bánatpénzzel ellátott, lepecsételt írásbeli ajánlatukat fentti nap és óráig az alispáni hivatalnál beadni.

A szállítási feltételek mai naptól kezdve a hivatalos órákban az alispáni kiadó hivatalnál megtekintheők.

Brassó, 1888 november 28-án.

Roll Gyula,

199,2—1

kir. tan. alispán.

Sz. 11202—1888

Hirdetmény.

Brassó vármegye törvényhatóságának központi, árva és gyámhatósági, valamint mérték hitelesítő hivatalainál az 1889 évben szükségeltető irodai szerek szállításának biztosítására f. évi december 11-én d. előtti 10 órakor a vármegyei alispáni hivatalban zárt levelű ajánlati versenytárgyalás fog tartatni.

A versenyezni kívánók felhivatnak, 20 frt. bánatpénzzel ellátott és a kellő mintákkal felszerelt, lepecsételt írásbeli ajánlatukat fentti nap és óráig az alispáni hivatalnál benyújtani.

A szállítási feltételek mai naptól kezdve a hivatalos órákban az alispáni kiadó hivatalnál betekintheők.

Brassó, 1888 november 28-án.

Roll Gyula,

200,2—1

kir. tan. alispán.

Rugămă pe domnii abonați ca la reînnoirea prenumerațiunei să binevoiască a scrie pe cuponul mandatulului postală și numerii de pe fășia sub care au primită diarulă nostru până acuma.

Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei“.

TIPOGRAFIA A. MUREȘIANU,

BRĂȘOVŪ,

PIAȚA MARE Nr. 22,

înființată cu începerea anului acestuia, provădută cu cele mai noue mijloce tehnice și asortată cu cele mai moderne tipuri,

primesce și efectuează totă felulă de lucrări tipografice, precum:

Opuri și broșure, statute, foi periodice, imprimare artistice în aură, argintă și colori, tabele, etichete de totă felulă și esecutat elegantă.

Pentru comercianți: adrese pe scrisori, facture, liste cu prețuri curente, avisuri, recomandațiuni, cerculare ș. a.

Programe elegante, bilete de vizită, bilete de logodnă și de nuntă, după dorință și în colore

Disponendă de mașini perfecționate și de isvore eftine pentru procurarea hărtiei, stabilimentulă nostru tipografică este în pozițiune a eseuta ori-ce comandă în modulă celă mai esactă și estetică precum și cu prețurile cele mai moderate.

Comandele eventuale se primescū în biuroulă tipografiei, Brașovă, piața mare Nr. 22, etagiulă I, cătră stradă. Comandele din afară rugămă a le adresa la

Tipografia A. MUREȘIANU, Brașovă.